

Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas sēde
PROTOKOLS Nr. 1

Rīgā

2011. gada 11. maijā

plkst. 15:00

Sēdi vada:

J. Bundulis – Komisijas priekšsēdētājs,

Veselības ministrijas valsts sekretāra vietnieks veselības aprūpes un sabiedrības veselības jautājumos

Piedalās:

A. Stirna – Komisijas priekšsēdētāja vietniece,

Latvijas Narkologu asociācijas priekšsēdētāja

Komisijas locekļi:

B. Abersone – Labklājības ministrijas Bērnu un ģimenes politikas departamenta vecākā referente;

L. Duntava – Ekonomikas ministrijas Iekšējā tirgus departamenta Konkurences, tirdzniecības un patērētāju tiesību nodaļas vecākā referente;

S. Šimfa – Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības un sociālajos jautājumos.

Pārstāvji:

J. Mukāns (aizvieto A. Danilānu) – Valsts ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes direktora vietnieks;

Ģ. Kaņeps – Valsts ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes Uzraudzības daļas vadītājs;

P. Leiškalns (aizvieto E. Egli) – Latvijas Darba devēju konfederācijas pārstāvis;

A. Pāže – Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Metodiskās vadības nodaļas priekšnieks;

B. Vītoļņa – Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktore;

L. Rinkule – Patērētāju tiesību aizsardzības centra Preču un pakalpojumu uzraudzības departamenta direktore;

S. Kapeika – Patērētāju tiesību aizsardzības centra Komerccprakses, reklāmas un e-komercijas uzraudzības daļas galvenā juriskonsulte;

I. Liskova – Veselības inspekcijas vadītāja vietniece plānošanas un attīstības jautājumos;

G. Biķe – Valsts darba inspekcijas Darba aizsardzības nodaļas vecākā referente;

E. Vidriks – Rīgas pašvaldības policijas Profilakses, koordinācijas un statistikas nodaļas priekšnieks;

P. Apinis – Latvijas Ārstu biedrības prezidents;

I. Apsīte – Ekonomikas ministrijas Iekšējā tirgus departamenta direktore;

I. Liepiņa – Veselības ministrijas Sabiedrības veselības departamenta Atkarību profilakses nodaļas vadītāja.

Nepiedalās:

- J. Caunītis** – biedrības „Tabakas un alkohola kontroles Latvijas nacionālā koalīcija” prezidents;
A. Danilāns – Valsts ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes direktors;
E. Egle – Latvijas Darba devēju konfederācijas ģenerāldirektore;
I. Homko – Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības eksperte sociāli ekonomiskajos jautājumos;
A. Pelne – Veselības ekonomikas centra Atkarības slimību epidemioloģiskās uzraudzības nodaļas vadītāja;
D. Ratniece – Izglītības un zinātnes ministrijas Politikas koordinācijas departamenta direktore;
I. Sniega-Sniedzīņa – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Pašvaldību attīstības departamenta Pašvaldību finanšu departamenta vecākā referente;
I. Šmate – Veselības ministrijas Sabiedrības veselības departamenta direktore.

Protokolē:

- I. Liepiņa** – Veselības ministrijas Sabiedrības veselības departamenta Atkarību profilakses nodaļas vadītāja.

Darba kārtība:

1. **Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas sēdes atklāšana un sēdes darba kārtības apstiprināšana.**
2. **Latvijas Ārstu biedrības aicinājums noteikt pilnīgu smēķēšanas aizliegumu bērnu un grūtnieču klātbūtnē.**
 Ziņotājs: Latvijas Ārstu biedrības prezidents **P. Apinis**.
3. **Likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” noteikto prasību uzraudzība un kontrolējošo institūciju kompetence.**
 Ziņotājs: Veselības ministrijas Sabiedrības veselības departamenta Atkarību profilakses nodaļas vadītāja **I. Liepiņa**.
4. **Standarta EN 16156 „Cigarettes – Uzliesmošanas riska novērtējums – Drošības prasības” prasību uzraudzība.**
 Ziņotājs: Ekonomikas ministrijas Iekšējā tirgus departamenta Konkurences, tirdzniecības un patērētāju tiesību nodaļas vecākā referente **L. Duntava**.
5. **Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas locekļu viedokļa formulēšana attiecībā uz SIA „Philip Morris Latvia” iesniegumu par tabakas izstrādājumu un cenas parādīšanu tirdzniecības vietās.**
6. **Citi jautājumi.**

Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija izskatīja šādus darba kārtības jautājumus:

1. **Sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana (J. Bundulis).**
 - 1.1. Atklāj sēdi un apstiprina darba kārtību.
2. **Latvijas Ārstu biedrības aicinājums noteikt pilnīgu smēķēšanas aizliegumu bērnu un grūtnieču klātbūtnē (P. Apinis, J. Bundulis, E. Vidriks, P. Leiškalns, S. Šimfa, A. Pāže).**
 - 2.1. Pieņem zināšanai P. Apiņa sagatavotos priekšlikumus grozījumiem normatīvajos aktos (Bērnu tiesību aizsardzības likums, Darba aizsardzības likums, Latvijas

- Administratīvo pārkāpumu kodekss, likums „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu”).
- 2.2. Pieņem zināšanai E. Vidriķa sniegto informāciju, ka patreiz LAPK jau paredz soda sankciju (2010.gadā soda sankcijas tika palielinātas) par alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu tirdzniecību nepilngadīgajiem.
 - 2.3. Pieņem zināšanai E. Vidriķa sniegto informāciju un viedokli, ka vienlaicīgi divi vainīgie subjekti par vienu pārkāpumu nedrīkst tikt sodīti. Nepieciešams noteikt, kura persona ir veikusi minēto pārkāpumu. Ja fiziska persona (piemēram, starpnieks) pārdod tabakas izstrādājumus, tad sods būtu jāpiemēro fiziskai personai, bez tam fiziska persona nemaz nedrīkst tirgot akcīzes preces, tā ir nelikumīga tirdzniecība. Algots darbinieks turpretī rīkojas darba devēja uzdevumā, tādējādi sodu būtu nepieciešams piemērot darba devējam, kurš pēc tam var vērsties pret savu darbinieku. Juridiskām personām ir izdevīgi, ja soda fizisko personu, jo soda apjoms fiziskai personai ir ievērojami mazāks nekā juridiskai personai. Sodīt juridisko personu būtu daudz efektīvāk. Sodiem ir jābūt adekvātiem.
 - 2.4. Pieņem zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka juridiskai personai ir jāatbild par visu normatīvo aktu ievērošanu savā uzņēmumā.
 - 2.5. Pieņem zināšanai E. Vidriķa viedokli, ka LAPK 172.pants patreiz attiecas tikai uz alkoholisko dzērienu lietošanu, tomēr nepilngadīgo smēķēšana ir reāla problēma un tādējādi šo pantu varētu papildināt ar jaunu soda sankciju par nepilngadīgā iesaistīšanu smēķēšanā.
 - 2.6. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka Bērnu tiesību aizsardzības likumu nevajadzētu papildināt ar jaunu normu (1.panta 11.punktu), proti, ka bērna pakļaušana kaitīgu faktoru ietekmei ir fiziska vardarbība pret bērnu. Smēķēšanu bērna vai nedzimuša bērna klātbūtnē nevajadzētu salīdzināt ar vardarbību. Bērnu tiesību aizsardzības likuma 11.pantu varētu papildināt ar norādi, ka bērna klātbūtnē nedrīkst smēķēt (aizliegts smēķēt). Attiecībā uz darba devējiem, P. Leiškalns norāda, ka darba devējs ir gan fiziska, gan juridiska persona, darba devējs nav dalāms fiziskās un juridiskās personās, darba devējs vienmēr ir darba devējs. Kopumā darba devējs tiek pielīdzināts juridiskai personai. P. Leiškalns ierosina darba devējiem noteikt samērīgas soda sankcijas, nevis pārmērīgas. Attiecībā uz priekšlikumu grozījumiem LAPK 42.¹ pantā (par smēķēšanu bērna vai grūtnieces klātbūtnē), P. Leiškalns atbalsta grozījumu veikšanu attiecībā uz smēķēšanu bērna klātbūtnē, bet, attiecībā uz smēķējošu grūtnieci, norāda, ka būs problēmas piemērot šādu soda sankciju.
 - 2.7. Pieņem zināšanai P. Apiņa viedokli, ka smēķējošas grūtnieces tiesām ir liela problēma, smēķē 11 % grūtnieču, tādēļ ir svarīgi veikt viņu izglītošanu.
 - 2.8. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli par grozījumu veikšanu LAPK 172.pantā, būtu loģiski šo pantu papildināt ar smēķēšanu, bet alkoholam un smēķēšanai noteikt atšķirīgas sankcijas, smēķēšanai nosakot mazākas sankcijas.
 - 2.9. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka ir jānosaka (jānodefinē), ka alkohols un tabaka ir īpaši uzglabājamās lietas (kā paaugstinātas bīstamības avots), tajā skaitā mājsaimniecībā, pēc tam varētu paredzēt soda sankciju par nevērīgu alkoholisko

- dzērienu vai tabakas izstrādājumu glabāšanu, kā rezultātā šie produkti ir nonākuši nepilngadīgas personas rīcībā.
- 2.10. Pieņem zināšanai E. Vidriķa sniegto informāciju, ka nepilngadīgas personas, skaidrojot, kur tiek iegādāti tabakas izstrādājumi, norāda, ka tabakas izstrādājumi tiek atrasti vai pēc mutiska lūguma izdarīšanas nezināmai personai tie tiek nopirkti.
 - 2.11. Pieņem zināšanai P. Apiņa viedokli, ka bērni tiek iesaistīti nelegālo cigarešu tirdzniecībā (īpaši Latgalē).
 - 2.12. Pieņem zināšanai P. Leiškālna viedokli, ka krāsainos attēlus (kombinētie brīdinājumi) uz tabakas izstrādājumu iepakojuma varētu papildināt ar norādi, ka tabakas izstrādājumu nodošana nepilngadīgo rīcībā ir aizliegta un sodāma.
 - 2.13. Pieņem zināšanai E. Vidriķa viedokli, ka policistiem varētu būt grūtības piemērot plānotos grozījumus LAPK 42.¹ pantā (par smēķēšanu grūtnieces klātbūtnē), pirmkārt, grūtniecība ir process, kas policistam varētu būt nosakāms tikai pēc redzamām pazīmēm vai attiecīga dokumenta uzrādīšanas, otrkārt, pret smēķējošu grūtnieci nevar piemērot aizturēšanu, treškārt, grūtnieces sodīšana varētu pasliktināt grūtnieces pašsajūtu, tādējādi policisti varētu izvēlēties nesodīt smēķējošas grūtnieces.
 - 2.14. Pieņem zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka ir jāparedz, lai prasību piemērošana (uzraudzības efektivitāte) būtu viegli īstenojama (viegli konstatēt un viegli piemērot); nepieciešama izglītošana, kas dod rezultātu ilgtermiņā; sodu politikai ir jābūt tādai, lai cilvēkiem nerastos vēlme pārkāpt normatīvo aktu prasības.
 - 2.15. Pieņem zināšanai P. Leiškālna viedokli, ja paredz soda sankciju LAPK, tad prasībām ir jābūt atrunātam kādā noteiktā normatīvajā aktā.
 - 2.16. Pieņem zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijā Latvijas Ārstu biedrības iniciētais jautājums iekļauts, lai uzzinātu Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas locekļu viedokli - vai diskusiju līmenī kāds iebilst pret ideju, ka netiek smēķēts bērns un grūtnieces klātbūtnē, vai komisijas locekļi var atbalstīt Latvijas Ārstu biedrības ideju.
 - 2.17. Pieņem zināšanai S. Šimfas viedokli, ka Latvijas Pašvaldību savienība atbalsta Latvijas Ārstu biedrības izstrādātos priekšlikumus. Atbalsta piedāvāto definīciju (fiziska vardarbība) Bērnu tiesību aizsardzības likumā, jo bērns neko nevar iebilst, bērns neuzklausa. Attiecībā uz pārdevēju sodīšanu, ir jāsoda nevis fiziskās personas, bet juridiskās personas (darba devējs), jo pārdevējs ir absolūti atkarīgs no sava darba devēja un darbiniekam ir jāpilda gan rakstīti, gan nerakstīti likumi. Darba devējam ir jāspēj tikt galā ar saviem pārdevējiem (jānoskaidro apstākļi), ja pārdevējs ir vainīgs. Par LAPK 172.pantu Latvijas pašvaldību savienības viedoklis ir tāds, ka alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu lietošana ir cieši saistīta un tās nebūtu jānodala. Latvijas Ārstu biedrības ideja ir jāpilnveido un jāvirza uz priekšu. Sodiem ir jābūt maksimāliem.
 - 2.18. Pieņem zināšanai A. Pāzes viedokli, ka sodi (administratīvais arests) vairs nebiedē cilvēkus. Autovadītājus vairāk ietekmē iespējamie soda punkti, tāpēc nebūtu pareizi sodus, kas paredzēti autovadītājiem par braukšanu dzērumā salīdzināt ar iespējamajiem sodiem par smēķēšanu bērns vai grūtnieces klātbūtnē. Jāizvērtē sabiedriskā bīstamība, piemēram, transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā un

transportlīdzekļa vadīšana pie stūres smēķējot. Vērš uzmanību uz Bērnu tiesību aizsardzības likumā piedāvāto frāzi „gaisa piesārņojums”, nepieciešams definēt, kas ir gaisa piesārņojums.

- 2.19. Pieņem zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka likumprojektos būtu jābūt iekļautām definīcijām, kas tas ir; metodei vai iekārtai, ar kuru to var izmērīt un, ja mēs nevaram to nodrošināt, tad šāds jēdziens ir jāņem ārā.
- 2.20. Pieņem zināšanai E. Vidriķa viedokli attiecībā uz administratīvo arestu. Administratīvo pārkāpumu koncepcijā pieņemts stratēģisks lēmums, ka par administratīvajiem pārkāpumiem ar administratīvo arestu nākotnē sodīt nevarēs, jo tiesa vairs neizskatīs LAPK pārkāpumus, bet būs tikai pārsūdzības iestāde. Tādu būtisku tiesību ierobežojumu, kā arests var piemērot tikai tiesa.
- 2.21. Pieņem zināšanai A. Pāzes papildinājumu, ka vienīgais izņēmums no šī principa, kas līdz šim ir saglabāts, ir administratīvā aresta piemērošana autovadītājiem par transportlīdzekļa vadīšanu dzērumā.
- 2.22. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka darba devēju sodīt par pārdošanas gadījumu nav pareizi. Ja darba ņēmējs ir parakstījis, ka viņš nedrīkst pārdot nepilngadīgai personai alkoholiskos dzērienus vai tabakas izstrādājumus, tad pārdevējam noteikti ir jāprasa uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, ja pārdevējs to nav ievērojis, tad šādu pārkāpumu nevar uzskatīt par darba devēja vainu. Ja darba ņēmējs ir instruēts par pārdošanas nosacījumiem un vienalga turpina šo darbību, tad sodāmā persona ir darba ņēmējs, kas fiziski veic nelikumīgu darbību.

Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas priekšsēdētājs J. Bundulis secina, ka Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija neiebilst pret koncepciju, ka būtu stingrāk jāvērsas pret smēķēšanu bērnu klātbūtnē, tādējādi Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija izsaka atbalstu Latvijas Ārstu biedrības idejai.

3. Likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” noteikto prasību uzraudzība un kontrolējošo institūciju kompetence (J.Bundulis).

- 3.1. Pieņem zināšanai, ka sanāksmes darba kārtības 3. jautājums laika trūkuma dēļ tiek pārcelts uz 5. darba kārtības punktu vai nepieciešamības gadījumā tiks pārcelts uz nākošo sanākumi.

4. Standarta EN 16156 „Cigarettes – Uzliesmošanas riska novērtējums – Drošības prasības” prasību uzraudzība (L.Duntava, J.Bundulis, P.Apinis, J. Mukāns, B. Vītoliņa, P. Leiškals, I. Apsīte).

- 4.1. Pieņem zināšanai L. Duntavas sniegto informāciju par pagājušā gada nogalē pieņemto standartu EN 16156 „Cigarettes – Uzliesmošanas riska novērtējums – Drošības prasības”. Papildus šim standartam ir pieņemts vēl viens standarts – ISO standarts par testēšanas metodiku cigarešu izraisītas aizdegšanās novērtēšanai. Standartu mērķis ir samazināt cigarešu izraisītus ugunsgrēkus gan mājāsaimniecībās, gan jebkādos citos objektos. Ugunsgrēkos iet bojā liels skaits cilvēku, kā arī rodas ievērojami materiālie zaudējumi. Standarts ir izstrādāts zem direktīvas *par produktu vispārēju drošību*, standartu paredzēts publicēt šī gada 17. novembrī. Problēma ir standarta uzraudzība.

Jautājums jau vairākkārt ir diskutēts dažādos līmeņos (Tirgus uzraudzības padomē, Ekonomikas ministrijā), sanāksmju rezultātā tika konstatēts, ka patreiz nav institūcijas, kas uzraudzītu šī standarta prasību uzraudzību Latvijā. Ekonomikas ministrija ir saņēmusi arī iestāžu viedokļus. Patreiz kvalitātes prasību uzraudzību veic VID, bet VID šobrīd pārskata savas esošās funkcijas un uzņemties jaunas funkcijas nevēlās. Tika apspriests arī jautājums par iespēju Veselības inspekcijai uzņemties minētā standarta prasību izpildi.

- 4.2. Pieņem zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka sākotnēji nepieciešams vienoties par principiem un pēc tam lemt, kurš kontrolēs prasību izpildi. Ir saprotams, ka papildus funkcijas bez papildus finansējuma neviens brīvprātīgi nevēlas uzņemties. Runājot par uzraudzību, ir loģiski, ka ir viena uzraugošā institūcija. Šobrīd VID funkcija attiecībā uz cigarešu kvalitātes prasību uzraudzību ir pārskatāma, tātad loģiski būtu šī standarta uzraudzību pievienot jau uzraugošajām funkcijām. VM viedoklis pret cigaretēm un smēķēšanu ir tāds, ka nav drošāku un mazāk drošu tabakas izstrādājumu, ja VM iesaistās šajā procesā, tad mēs netieši atzīstam, ka ir drošākas un mazāk drošas cigaretes. VM tas ir nepieņemami. VM atbalsta ideju, ka uzraudzība būtu jāveic VID.
- 4.3. Pieņemt zināšanai P. Apiņa viedokli, ka minētā standarta prasības varētu uzraudzīt ugunsdzēsēji, jo ugunsgrēks ir sekas „bīstamai” smēķēšanai.
- 4.4. Pieņemt zināšanai J. Mukāna viedokli, ka VID līdz šim labprāt iesaistījās visās aktivitātēs, kas saistītas ar smēķēšanas ierobežošanu, tomēr štatu samazināšanas rezultātā VID sev neraksturīgas funkcijas vairs nevar veikt. VID ir iestāde kas nodarbojas ar nodokļu iekasēšanu. Ne VID vadība, ne Finanšu ministrija neatbalsta iesaistīšanos šādās aktivitātēs. Produkta atbilstības drošuma un kvalitātes prasībām uzraudzība nesakrīt ar VID veicamajām pamatfunkcijām. Drošības prasību atbilstība šobrīd ir noteikta kā PTAC kompetence (LAPK 166⁹ trešā daļa). VID plāno pārskatīt visas funkcijas, kas ierakstītas likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu”, jo VID šobrīd nevar nodarboties ar neraksturīgām funkcijām.
- 4.5. Pieņemt zināšanai B. Vītoļiņas viedokli, ka PTAC uzrauga tikai nepārtikas preces, tabakas izstrādājumi tiek pieskaitīti pie pārtikas precēm. PTAC šo jomu nekad nav uzraudzījis. Prasības, kas ir izvirzītas vienai precei, būtu jāuzrauga vienai iestādei. Tās būs papildus funkcijas jebkurai iestādei. Funkcijai ir jābūt finansējamai. Norāda, ka likuma „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” prasības ir deklaratīvas. Daudzas prasības neviens neuzrauga. Ja kaut ko grib aizliegt, ir jābūt skaidram mehānismam, kā to var izdarīt. Reklāmas norma nestrādā. Piedāvā noteikt, ko konkrēti var reklamēt, vai nepieļaut preces izvietojumu vispār. Vēlās, lai to, kas ir aizliegts, var nokontrolēt.
- 4.6. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka jābūt vienai institūcijai un vēlams tai institūcijai, kura kaut kādā veidā šo precī jau kontrolē, piemēram, kontrolē akcīzes markas. Piekrīt, ka ir jābūt papildus finansējumam.
- 4.7. Pieņem zināšanai I. Apsītes viedokli, ka Preču un pakalpojumu drošuma likumā ir ierakstīts, ka preču un pakalpojumu tirgu uzrauga PTAC un citas valsts uzraudzības un

kontroles iestādes savā kompetencē. Šeit skaidri iezīmējās, ka patreiz VID uzrauga tabakas izstrādājumu kvalitātes kontroli.

- 4.8. J. Bundulis secina, ka jābūt vienai institūcijai, kas kontrolē šo jautājumu bloku.
- 4.9. Pieņemt zināšanai J. Mukāna precizējumu, ka jābūt vienai institūcijai, kas kontrolē kvalitātes un drošības prasību uzraudzību, nevis visu likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” noteikto prasību izpildes uzraudzību.

Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas priekšsēdētājs J. Bundulis secina, ka Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija ir vienojusies, ka cigarešu kvalitātes un drošības prasību uzraudzība un kontrole ir jāveic vienai institūcijai.

5. Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas locekļu viedokļa formulēšana attiecībā uz SIA „Philip Morris Latvia” iesniegumu par tabakas izstrādājumu un cenas parādīšanu tirdzniecības vietās (J.Bundulis, B. Vītoliņa, P. Leiškalns).

- 5.1. Pieņemt zināšanai B. Vītoliņas viedokli, ka šādi gadījumi notiek tāpēc, ka likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” nav skaidri noteikts, kas ir aizliegts. B.Vītoliņa papildus norādīja, ka tabakas izstrādājumu reklāmas definīcija ir noteikta likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu”, kas skaidri nenosaka, ka tabakas izvietojums ir reklāma.
- 5.2. Pieņemt zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka Reklāmas likums skaidri definē, kas ir reklāma.
- 5.3. Pieņemt zināšanai B. Vītoliņas viedokli, ka realitātē ir ļoti grūti nošķirt, kas ir reklāma un kas ir izvietojums.
- 5.4. Pieņemt zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka, piemēram, farmācijas jomā zāļu izvietošana plauktos arī ir reklāma.
- 5.5. Pieņemt zināšanai B. Vītoliņas viedokli, ka tādā gadījumā šāds princips būtu jānosaka arī attiecībā uz tabakas izstrādājumiem.
- 5.6. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka nedrīkstētu sajaukt pārdošanas vietu (izvietošana pārdošanas vietā) ar reklāmu. Tās ir dažādas lietas.
- 5.7. Pieņemt zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka Reklāmas likumā termins „reklāma” ir skaidri definēts, tādējādi jā mēs nodalīsim pārdošanas vietu no reklāmas, tad ar reklāmu būs saprotama tikai tieša reklāma plašsaziņas līdzekļos.
- 5.8. Pieņemt zināšanai B. Vītoliņas viedokli, ka direktīva ir pārņemta neprecīzi, jo likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” ir vispārīgi pateikts, ka tabakas izstrādājumu reklāma ir aizliegta. Tādēļ katrā atsevišķā gadījumā uzņēmēji cenšas pateikt, ka tas ir tabakas izstrādājumu izvietojums nevis reklāma, piemēram, krāsaina cenu zīme ir izvietojums vai reklāma; lielāka cenu zīme kā citiem tabakas izstrādājumiem ir izvietojums vai reklāma; dažādas krāsas; izmēri; izvietojums stāvus vai guļus, vai uz sāna; augstāk vai zemāk; dāvanu pievienošana. Nepieciešams definēt reklāmas aizliegumu.
- 5.9. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka dāvana ir veicināšana.
- 5.10. Pieņemt zināšanai J. Bunduļa viedokli, ka konkrētajā gadījumā piedāvātais tabakas izstrādājumu izvietojums nav līdzvērtīgās pozīcijās ar citiem tabakas izstrādājumiem

(piemēram, ar tiem tabakas izstrādājumiem, kas atrodas displejā/dispenserā iekšā). Ja viena ražotāja konkrēts produkts tiek izcelts no pārējiem (vēl ar stimulējošu pasākumu – pievienotu dāvanību), tad tā pēc būtības ir reklāma un Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija neatbalsta šādu SIA „*Philip Morris Latvia*” rīcību.

- 5.11. Pieņemt zināšanai J. Bunduļa viedokli, ja mēs atzīstam, ka likumdošanas normas ir nepilnīgas, tad ir jādomā kā pilnveidot likumdošanu, lai nepieļautu šāda veida reklāmu.
- 5.12. Pieņem zināšanai P. Leiškalna viedokli, ka šajā sakarā Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijai nav jāpieņem lēmums, tas ir jādara kontrolējošajai institūcijai; tai ir jāinterpretē likuma normas. Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija var tikai paust viedokli.
- 5.13. Pieņemt zināšanai B. Vītoliņas informāciju, ka PTAC, atbildot uz SIA „*Philip Morris Latvia*” iesniegumu, lielāko daļu no attiecīgajā iesniegumā norādītajām aktivitātēm atzīs par tabakas izstrādājumu reklāmu.
- 5.14. J. Bundulis secina, ka Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas slēdziens ir tāds, ka jāstrādā pie normatīvo aktu (tabakas izstrādājumu reklāmas jēdziena) precizējuma, lai skaidri definētu, kas ir tabakas izstrādājumu reklāma, un šīs normas varētu viennozīmīgi piemērot.

Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas priekšsēdētājs J. Bundulis secina, ka Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisija secina, ka nepieciešams precizēt normatīvo aktu prasības, kas skaidri definētu tabakas izstrādājumu reklāmu (nosakot, ka tabakas izstrādājumu izvietojums ir reklāma).

6. Likumā „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu” noteikto prasību uzraudzība un kontrolējošo institūciju kompetence (J.Bundulis).

- 6.1. Pieņem zināšanai, ka sanāksmes darba kārtības 3. jautājums tiek pārcelts uz nākošo sanākumi.

7. Citi jautājumi.

Sēdes beigas: plkst.17:00

Smēķēšanas ierobežošanas valsts
komisijas priekšsēdētājs:

J. Bundulis

Protokolēja:

I. Liepiņa